

Съни ден' не бива Колада, или Не е Божик съни ден'. — Тур: Хер гюн байрам олмас.

Съни ден' новичко, на Великден' вътичко (на свят ден' стариично).

Съни е на къщата си (свой-а дом) господар'.

Съни е на свойто малко господар'.

Съни е на себѣ си най близък.

Съни занаят си иска и халатя (съчивата).

Съни зарар учи човѣк-а на ум.

Съни знае да ляга, ама на двама приляга.

Съни знае дѣ го трепе самар-я.

Съни знае своето бреме.

Съни знае свойта, а Иван неговата.

Съни знае това що знае мама, ама сака да са двама.

Съни има грижата си; у мелника — водата.

Съни има по един чер ден', ама кому как-доде.

Съни има сал една душа.

Съни има свойто скришно.

Съни има срамота (грозота), ама на когото са види, нему са смѣнжт.

Съни къс, с' голъм гжз.

Съни лжж има и свидѣтел'.

Съни мечкар' назва неговата мечка по хубаво играе.

Или: Съни мечкар' свойта мечка хвали.

Съни може да ъде хлеб, ама не съни да мѣси.

Съни мжж с' нови гащи; мо-я мжж, ни нови, ни вети-

Съни на свойта воденица вода навръща.

Съни обича хубавото.

Съни обича който му прилича.

Съни от памет-о си тегли (Соф').

Съни пита за майка му, за баща му никой не пита.

Или: Съной траже майката, а не таткото (Щип).

Съни по своему, а магарето по старому.

Съни по себе си сѫди за другитѣ.

Съни поп в' свойта книга е вѣщ.

Съни приказва за своя-та бащина.

Съни припика на свършен харман.

Съни прѣд къщата си нека мете.

Съни пѣтел' на бунището си пѣе.